

GANI ZSUZSANNA

Egy csepp töredéket kérek

Olyan különös ma reggel ez a csönd.
Éjszaka csendes eső esett, érzem,
látom a nyomát. Most melegszik a Föld,
báránnyelők úsznak ott fent az égen.

Nézd, már a Nap is serényen tündököl,
hársfa illatot fúj felém a szellő,
s a sercegő levegőben üdvözlő:
Nézd, itt egy szürke kismadár, szökeelő!

Étkezt kutat, míg közben fél szemével
kíváncsian rám pillant, kicsit csacsog,
majd felröppen teletömött begyével,
odafentről csak szólnak a víg dalok.

Mohával fedett sziklakert nyújtózik
felém, leülök közel, a pázsitra.
Egymáshoz vonzódik, összefonódik
két szép szál virág, vágynak csókjaikra.

Illatuk még engem is megrészesgít.
Szépséges pávaszem száll le közéjük,
káprázatos, hamvas szárnyakat feszít,
szorgos méh nyüzsög, épp most ér föléjük.

Csodálja: - Mi lenne velem nélkülük?
Tarka virágmezőn nyüzsög az élet,
csillog a szemükben boldog békéjük,
kérek belőle egy csepp töredéket.

Feketén-Fehéren című irodalmi folyóirat:
<http://poeta.hu/feketen-feheren/>